

DAT WOU IK MAAR ZEGGEN

Een pittig gesprek met iemand die in het nieuws is, die om een of andere reden in de schijnwerpers staat of die gewoon iets te zeggen heeft. Vandaag: 'dierenfluisteraar' Froukje Strik (66) uit Boxtel

Praten met een piesende poes en een rouwende pony

„Dieren praten voortdurend tegen ons. De vraag is of wij ze verstaan. Inheemse volkeren hebben altijd met dieren gecommuniceerd. In onze beschaving zijn we daarmee gestopt. Jammer, want dieren hebben ons veel te vertellen.”

door Linda Akkermans

U praat met dieren. En dat bestaat echt?
„Nou en of. Ik luister naar wat ze te vertellen hebben en ik vraag naar hun mening en hun verlangens.”

Maar hóe doet u dat dan?

„Ik doe twee dingen. Ik praat met het dier én ik pas eft toe, emotional freedom techniques. Door te praten krijg ik informatie, met eft los ik het probleem op. Eerst stem ik af op de frequentie van een dier. Vaak stel ik ze dan gerust, vervolgens ga ik vragen stellen. Soms krijg ik woorden door, vaak gevoelens, gedachten, geuren of smaken. Maar waar het om gaat, is dat dieren zich vaak eindelijk gehóórd voelen. Al is het probleem dan meestal nog niet opgelost. De meeste mensen die bij me aankloppen, doen dat omdat er een probleem is: continu blaffende honden, katten die maar ommeven bijven piepen of ezels die zichzelf niet zijn. Dat los ik dus op met eft. De kans is namelijk groot dat een dier dingen doet door nare ervaringen die het heeft meegemaakt. Een voorbeeld? Je kunt je voorstellen dat als een hond ooit klappen heeft gehad met een stok, hij steeds bang is als-ie iets ziet wat op een stok lijkt, zoals een paraplu. Met eft haal ik die associatie weg. Het werkt bij alle ongewenste gevoelens. Of het nu faalangst is, een traumatische ervaring of luiheid. Het is een soort acupunctuur zonder naalden.”

U doet dit twee jaar. Waarom nu pas?

„Ik las een artikel over eft en was er meteen door gegrepen. Ik ben het op mezelf gaan toepassen, het is een goede methode om van oude ballast af te komen. Therapeuten gebruiken het soms ook. Toen heb ik de opleiding voor professionals gevolgd. Omdat ik ontzettend van dieren houd, voelde het heel gewoon om eft ook op hen toe te passen.”

Prat u ook met uw eigen hond?

„Elke dag, continu! Ik vraag haar wat ze van haar eten vindt of hoe ze het vindt als ze los door het bos rent. Ik heb Sophie nu vijf maanden, ze komt uit het asiël. De avond voordat ik haar voor het eerst zou ontmoeten, heb ik op afstand met haar gepraat. Met behulp van een foto heb ik contact met haar gezocht en gevraagd of ze hier wilde komen wonen. Daar reageerde ze neutraal op, maar de dag erna hadden we meteen een klik.”

Er zullen veel mensen zijn die dit afdoen als flauwekul.

„Er staan ook veel kletsverhalen op internet. Maar ik ben 66, ik hoef er niet van te leven. Ik doe dit omdat ik mensen en dieren wil helpen. Het zijn vaak praktische mensen die dit een zweverig verhaal vinden. 'Zo kun je er tegenaan kijken', zeg ik dan, 'maar wat als het nou helpt?' Ik ben ervan overtuigd dat er meer is tussen hemel en aarde. En nee, eft is nog

niet wetenschappelijk bewezen, maar de liefde is dat ook niet en we weten allemaal dat die bestaat...”

U werkt alleen met dieren, maar eft werkt op alle levende wezens, zegt u. Huilbaby's? Planten?

„Baby's doe ik niet, maar ik wéét dat het helpt. Mijn docent zat eens in het vliegtuig toen een baby niet stopte met huilen. Ze zocht contact en de baby stopte meteen. Planten en bomen doe ik als het zo uitkomt. Pas moest hier in de tuin een boompje verplant worden vanwege een verbouwing. Ik heb de boom mijn excuses aangeboden en hij vond het natuurlijk niet fijn. Maar ik voelde de kracht in zijn wortels. En hij doet het op zijn nieuwe stek fantastisch!”

Kan iedereen leren praten met dieren?

„Iedereen kan het leren, net als dat je een taal kunt leren. Je moet je er wel open voor kunnen stellen. En wat heel bijzonder is, het werkt ook als je er niet in gelooft!”

• Froukje Strik (66) uit Boxtel met haar hond Sophie. foto Sandra Peerenboom

•••
'Het zijn vaak praktische mensen die dit een zweverig verhaal vinden'

VOORBEELDEN UIT DE PRAKTIJK

Froukje Strik houdt precies bij welk dier (en baasje) een consult bij haar heeft gehad. Twee voorbeelden waarvan Strik bewees dat het nut heeft gehad:

• Marieke is een rood-bonte shetlandpony. Ze woont in een kudde en heeft twee weken geleden haar eerste veulen verloren. De bevalling verliep voorspoedig, maar de volgende ochtend was haar veulen dood. Sindsdien is Marieke verdrietig; ze staat met haar hoofdje naar beneden, zondert zich af van de kudde en komt niet als ze wordt geroepen. Marieke vertelt me dat ze tij-

dens de dracht al voelde dat er iets niet goed was en dat ze zo graag moeder had willen worden. En ook dat haar eigen geboorte moeilijk ging; ze heeft lange tijd klemgezeten. Ik vraag haar of ze weer gedekt wil worden. Ze antwoordt; 'niet door deze hengst en voorlopig niet'. Ik pas eft toe op haar geboortetrauma. Dan werk ik aan haar verdriet over haar dode veulen, maar die emoties zijn te groot om in één gesprek te neutraliseren. We spreken af dat ze mij een seintje geeft als ze weer een gesprek wil (dat seintje heb ik

nog niet ontvangen). Twee weken na ons gesprek mengt Marieke zich steeds meer in de kudde en is ook weer sociaal tegen mensen. • Sara is een zwervkat. Toen ik haar in huis nam, was ze bang en ze klauwde en siste naar me. In de loop van de tijd nam haar angst voor mij af, maar als er bezoek kwam, vloog ze door het kattenluik naar buiten. Ik pas eft toe op haar angst. Ze reageert er snel op, zodat ik maar één sessie nodig heb. Als er nu iemand komt, is ze nog waakzaam, maar ze durft wel in de kamer te blijven.